॥ ३७ ॥३८॥ ३९॥ ४०॥ ४१॥ ४२॥ ४३ ॥ एतदार्भकमर्भकचरिम् किंतत् पूतनामोक्षमिति ॥४४॥ अत्तुंदैत्यकुलानीशःपूतनायाःशि
शुच्छलात् स्तन्यापोशनतःप्राणैःप्राणाहुतिमकल्पयत् ॥१॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कंधेटीकायांषष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ ७ ॥
उत्क्षिपन्शकटंव्योम्नितृणावर्त्तमधःक्षिपन् दर्शयन्विश्वमास्येचकृष्णःक्रीडतिसप्तमे ॥ १ ॥ कृष्णार्भकसुधासिंधुसंप्लवानंदनिर्भरः भूयस्तदेव

पद्भ्यांभक्तहृदिस्थाभ्यांवंद्याभ्यांलोकवंदितैः ॥ अंगंयस्याःसमाक्रम्यभगवानपिबत्स्तनम्॥ ३७॥ यातुधा
न्यपिसास्वर्गमवापजननीगतिम्॥कृष्णभुक्तस्तनक्षीराःकिमुगावोनुमातरः॥३८॥पयांसियासामपिबत्पुत्र
स्नेहस्नुतान्यलम्॥ भगवान्देवकीपुत्रःकैवल्याद्यखिलप्रदः॥३९॥ तासामविरतंकृष्णेकुर्वतीनांसुतेक्षणम्॥
नपुनःकल्पतेराजन्संसारोऽज्ञानसंभवः॥ ४० ॥ कटधूमस्यसौरभ्यमवघ्रायव्रजौकसः॥ किमिदंकुतएवेति
वदंतोव्रजमाययुः॥ ४१ ॥ तेतत्रवर्णितंगोपैःपूतनागमनादिकम्॥ श्रुत्वातन्निधनंस्वस्तिशिशोश्चासन्सुवि
स्मिताः॥ ४२॥ नंदःस्वपुत्रमादायप्रेत्यागतमुदारधीः॥ मूर्ध्न्युपाघ्रायपरमांमुदंलेभेकुरूद्वह॥४३॥ यएतत्पूत
नामोक्षंकृष्णस्यार्भकमद्भुतम्॥ शृणुयाच्छ्रद्धयामर्त्योगोविंदेलभतेरतिम्॥ ४४॥ इति०भा०म०द०षष्ठोऽ
ध्यायः॥ ६॥ ॥ ७॥ राजोवाच येनयेनावतारेणभगवान्हरिरीश्वरः॥ करोतिकर्णरम्याणिमनोज्ञानि
चनःप्रभो॥१॥ यच्छृण्वतोऽपैत्यरतिर्वितृष्णासत्वंचशुद्ध्यत्यचिरेणपुंसः॥भक्तिर्हरौतत्पुरुषेचसख्यंतदेवहारंव
दमन्यसेचेत्॥ २॥ अथान्यदपिकृष्णस्यतोकाचरितमद्भुतम्॥ मानुषंलोकमासाद्यतज्जातिमनुरुंधतः॥३॥

संप्रष्टुंराजाऽन्यदभिनंदति ॥ २ ॥ येनयेनेति येनयेनमत्स्याद्यवतारेणापियानिकर्माणिकरोति तानिनःकर्णसुखावहानिमनःप्रीतिकराणिचभवं
त्येव ॥१॥ तथापितच्छृण्वतःपुंसःपुरुषमात्रस्य अरतिर्मनोग्लानिः तन्मूलभूताविविधातृष्णाच अपगच्छति तथासत्वशुद्धिहरिभक्तिहरिदासस
ख्यानिचभवंति तदेवहारंहरेश्वरितंमनोहरंवावद अनुग्रहंयदिकरोषीति ॥२ ॥ अत्यौत्सुक्येनपुनर्विशिनष्टि अथेति अनुरुंधतः अनुकुर्वतः॥३॥